

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Ésírátok nem adhatók vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A szállításhoz minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.

Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért természetesen, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Allandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetés a „Zemplén” nyomdájába küldendő.

A zempléni inségesek ügye.

A képviselőház jan. 24-iki üléséhez beteszett inséges törvényjavaslatok és különösen az azokhoz csatolt pénzügyminiszteri indoklás, engem, mint megyém bizalmából az inségyi központi bizottság egyik tagját, — a nyomorral küzdő lakosság érdekében — hirlapi felszólalásra kényszerítettek.

A hivatkozott törvény indoklásában megnevezett azon megyék között, melyekben inség jelentkezik és melyek vetőmagot kértek, Zemplén megye meglehetősen nincs.

Pedig — biztos tudomásom szerint, — úgy az őszi, mint a tavaszi vetőmag beszerzése, — a munkaképes inségesek részére kijelölendő állami munka, valamint a munkaképtelen inségesek azonnali s egészen a jövő aratásig — tehát 6 óra — terjedő, ellátása és segélynyújtás iránt megyénk bizottsága és alispánunk több felirásokban, távsürgönyök útján, — továbbá az inséggel küzdő munkaképes és munkaképtelen s a vetőmagot kért lakosság községenkénti összeírásának felterjesztése, főispánunk pedig személyes közbenjárás — által is járultak a belügyminiszterhez azon kérelemmel, hogy az előre látható borzasztó veszély, az éhhalál és inség elhárítására szükséges kormányintézkedések kellő időben megtétessenek.

Mult szeptember hónap községenként összeírtak azok kik őszi és tavaszi vetőmagnak államlölcsön útján beszerzésére szorultak.

Az — ugynevezett telkesgazdák és a kisebb földbirtokosok „kész pénznek véve” ezen kecsgetést, vetőmagról nem gondoskodtak.

Bizván — a közvetve választói szavazatukkal támogatott — atyáskodó kormány emberbaráti és hivatali kötelesség érzetében, vártak. — a szolgabírákat, ezek pedig a megyét, a megye a kormányt — addig sürgették, míg a vetésre elkészített őszi föld befagyott és vetetlen maradt!..

Ez kipótthatatlan veszteség.
Helyrehozhatatlan hiány és milliókra menő károsodás!

TÁRCZA,

Az ujoncz.

— Farsangi karczolat. —

Ne várják tőlem a cím elolvasása után, hogy a katona-ujoncz keservei s panaszaival fogom untatni önöket, nem, ez nem volna farsangi thema. Másféle ujoncz az, kiről most szólok... A báirendzők ujoncza, vagy jobban mondva az ujoncz-báirendző, kit ha nem is kinoznak annyian és annyira, mint a katona ujonczot, de szeliden szólva, legtöbbször mégis némi zaklatásokon megy keresztül, míg teendői sorát megtanulja, e célra nem mulasztván el a régiék jól elhalmozni teendőkkel őt, (no természetesen csakis a tanítás céljából.)...

De hát a társadalom melyik ágának, melyik foglalkozási módon élő osztályának nincs meg a maga ujoncza?... Bizonyára megvan az mindegyiknek, kiknek, ha nem is egyenlő mértékben, de kisebb-nagyobb fokú zaklatáson kell keresztül menniök, míg beletanulnak, hogy az utánnok következő ujonczokat azután ok tanitassák be...

Egy fiatal barátom töltötte be következő módon ujoncz-évet; igyekeztem hűen leírni. Megláthatják belőle, hogy mulat legtöbbször az ujoncz-báirendző?...

K. Bandi csendes első éves volt. Mi sem zavarta őt harmadfél hónapon keresztül az egyetemre való nem járásban, hanem a kávéházak annál gyakoribb látogatásában. Különösen a tekejáték szenvedélyes művelője volt, mely játékban egy első éves sem mérközhetett vele.

Egy napon épen gyönyörű „rekuzét” vágott ki a zöld asztalon, hogy csak úgy bámult minde körülálló, bámult ő maga is, — ennyi tudományt még sem mert volna magában felté-

Mert ezen károsításnak évekre lesz kihatása, amennyiben azon gazda, aki 79-ben őszt nem vetett, — e folyó, de valószínűleg a jövő években sem fog őszt vethetni, ha csak telkének egy részét el nem adja.

De a telkekre sincs vevő.

A szolgabírói jelentésekből olvasom, hogy a telkek becsértéke felvidékünkön annyira alacsony, hogy az előbb 5—600, sőt 1000 frt értékű egész urbéri telket, minden bel- és kül illetményekkel 240 frtért kínálják tulajdonosai és vevő ugyancsak nem akad, hanem pár forintnyi hitelök is csak azoknak van, a kik még marhájukat el nem adták.

Őszi vetőmagról a kormány nem gondoskodván, megyénk bizottsága, mult évi decz hó első felében, a szolgabírói összeírások csatolása mellett felírt a belügyminiszterhez az iránt, hogy okulva az őszi vetőmag elmaradásából előálló következményeken és a nép bizalmávali visszaélésén, a tavaszi vetőmag — halasztást nem tűrő beszerzése, — a munkaképes inségesek 40 kr. napszám melletti foglalkoztatása és a munkaképtelen inségesek ellátásáról haladék nélkül gondoskodjék.

A szolgabíróktól beérkezett összeírások és a szolgabírók jelentéseit az inségyi bizottság és a törvényhatóság behatóan tárgyalván, a józan gazdálkodás szem előtt tartásával, a tavaszi vetőmag beszerzésén kívül, csupán az emberi élet megmentése eszközeinek előszerzését tartotta szem előtt és mégis számadatai úgy ütöttek ki, hogy a jelt három czimen 1,345,000 forint segélyt kellett kérnie.

És midőn ezen összegnek jelentékenyebb részét a tavaszi vetőmag beszerzésére számított összeg, képezi valóban érthetetlen a pénzügyminiszter törvényjavaslatát és indoklásában az egész országra felvett egy millió, vagy 600,000 frt összeg akkor, a mikor ezen összeg csak két megye vetőmag szükségletének beszerzésére is kevés, — akkor amikor 10—20 megye vetőmagra szorult.

Azonban meglehet, hogy elég lesz vetőmag

telezni, — midőn vállát érinti valaki. Hátra tekintve egy igen jó pajtásat látja, kivel — emlékszik — hogy már találkozott, jól mulattak együtt, de neve nem jut eszébe.

Ez is ilyenformán van, mert e szavakkal szólítja meg: „servus, hogy is hívnak téged, pajtás?”

„K. Bandi, első éves. Mi baj van? Talán csak nem catalogus olvasás?”

„Nem, ilyen baj nincs. De szükséges volna ilyen derék, csinos fiu, mint te vagy, a bálbizottsághoz az első évesek részéről, Most jövök az egyetemről, ma lesz a választás. Akarsz-e báirendző lenni?”

„Lehetséges volna?” Veti ellen szerényen Bandi.

„Minden bizonnyal. Ime játszmadat gyözelmesen befejezted, ez jó jel. Bizd reám magad, jer velem, fogadom, beválasztatlak.”

Ennyi dicsőségről, daczára, hogy keveset tartott magáról Bandi, nem mert egyhamar álmodni sem. Gépiesen vevé felöltönyét s társával távozik.

Ugy lőn. Bandit beválasztották báirendzőnek, egy hétig alig lehetett vele beszélni, hát még midőn a megalakult bizottságban jegyzőnek választották meg s másnap — természetesen az ő tudósítása folytán — az egész Budapest, harmadnap széles Magyarország olvashatta a hirlapokban az ő dicsőségét, nem cserélt volna még egy miniszterrel sem.

Viselte e nagy állást majdnem másfél hónapig; ez különösen hosszú időnek tünt fel előtte, mert már szerette volna, ha a dicsteljes bálj minél előbb következik el. Szeretett volna már ragyogni, kitűnni, női sziveket hódítani, meg már egy kissé megis unta a sok jegyzőkönyv írkálását.

Végre itt van a boldog est, ma lefekszik korán, jól kialussza magát s holnap — óh boldog ébredés, — a bál.

A nyugvás azonban csak terv maradt.

beszerzésre a 600,000 frt? mert a dolog már ma úgy áll, hogy kérdés: vajlon a nép elfogadja e a nyújtandó állam-kölcsönt?

Kérdés, mert a föld népe a kormánysegély iránt oly nagy mérvű bizalmatlansággal viseltetik, — hogy a szolgabírák jelentéseként — inkább vetetlenül fogja hagyni tavaszi földjét is, semhogy azon kormányának, mely tőle utolsó falatját végrehajtói által elszedette — magát lekötölezzé.

Erre hagynak következtetni azon jelenségek, hogy az erősebb munkaképes férfiak csapatoként vándorolnak ki.

Hogy megyénkben, az Amerikába szállítást eszközölő több agens működik.

Következése lesz, hogy a jelen zordon évszakban elfognak pusztulni a hátrahagyott vagy magokkal vitt gyengébb testalkatu családtagok — és ezt nemcsak az állam, hanem megyénk nagyobb föld- és szőlő birtokosai is — munkáskéz hiányában — megérezdik.

Ezen kivándorlási mániának is elejét lehetett volna venni, ha a magas kormány kellő időben intézkedett volna a munkaképes inségesek foglalkoztatásáról.

Kellő időben mondom, mert ezeknek a téli hónapokban lett volna legnagyobb szükségök kenyérkereseti forrásra.

A dolog pedig áll úgy, hogy az állami munka tavaszkor fog megkezdeni, akkor, amikor a honmaradt munkaképesnek nevezett inségesek a kormány gondoskodása nélkül is találhatnának munkát, ha őket az éhség el nem csigázta, el nem betegesdedek és ki nem merültek volna!

Igy pedig lesznek ok tavaszra mindannyian: „tehetetlen koldusok!”

Felterjesztettük az állam mérnöki hivatal által nagy fáradsággal kidolgozott munkaterveket és 40 kr. naponkénti munkabérelt mellett ajánlottuk a népet foglalkoztatni oly munkákban, melyek úgy az állam, mint a megye érdekében fekvőknek ösmertetnek.

Jeleztük, hogy ha a munkaképes inségeseknek a kormány által keresetmód azonnal nem

Álmában sem hagyott békét neki a már oly közeli dicsőség, nyugtalan álmok felriaszták vagy tizszer. Pedig lett volna szüksége a pihenésre, mert e napon ugyancsak kifáradt. Tizenkétezer meghívást kelle eszközölnie két társával. Kocsin jártak ugyan, de mégis mennyi mázkalás lépcsőn, (megszámolta: ötvenhat emeletet járt meg az nap) mennyi ácsorgás előszobákban, mennyi unalmas udvarias beszélgetés? Ezenkívül a nyomdába küldték; a meghívók elfogytak, nyomasson utánna, a vigadóba szalasztották; nézze meg rendben van-e minden? Innen a rendőrséghez, a szerkesztőségekbe és mint legfiatalabbat — Isten tudja — még hány helyre. Mire ebéd nélkül az estelihez jutott, lábán alig tudott állni.

Estelízés közben majdnem elnyomta a buzgóság. Baráti azzal a rémhírrel térítik eszméltre hogy X. nagy hazafi rosszul van, haldoklik, ha meghal országos gyász lesz. A sok költség már meg van téve és a bált nem tarthatják meg; minden rendező fizethet ötven forint deficitet.

Erre azután úgy kiment az álom szemeiből, hogy, mikor már akart volna, akkor sem volt képes elaludni. Reggel felé végre mégis mélyen elalszik. de nem soká tart ez, ismét álmodni kezd. Azt álmodja, hogy elkésett a bálról, rohan fel lélekszakadva a vigadó lépcsőházán, de nem éri an ak végét, újra és újra temérdek lépcsőt lát maga előtt; most a falfestvények kezdenek örületes tánczot körülötte s ő hirtelen nem bír tovább szaladni, mintegy lebüvölni áll közöttük, mozdulni sem bír, lábai mázsányi súlylyal bírnak, letenkint ezekre s most veszi észre, hogy rendezői jelvény nélkül — s uramfia — mezitelen lábbal van, kétségbe esésben nem tud hova lenni, hogy megy ő így be a terembe, — egy erős kopogtatás ajtaján s ő felébredve örömmel tapasztalja, hogy ez csak álom volt.

A cipész-inas álli előtte, kezében a gyönyörű bál-topán. Próbálja felhuzni. A mester azonban nagyon pontosan hajtotta végre a meg-

nyújtatik és adóvégrehajtás a megye területén be nem szüntették, nem a jelentésünkben felvett összeg, hanem annak kétszerege sem lesz képes népünket az éhen halástól megmenteni.

Igen, mert a megye két harmadrésze népes ségének egy forma, de oly kinézése lesz, mint azt a szinnai, nagy-mihályi, varannói járáások szolgabírói vázolják az összes lakosság kinézése irtóztató, — megsárgultak, megdagadtak a nélkülözések és éhség miatt, szemek kétségbeeséssel kidülledtek sat.

Jeleztük, indokoltuk és állításainkat hivatalos jelentések és oly szám adatokkal igazoltuk, melyeket a kormány kétségbe nem vont és mind a mellett a kormány, sem tavaszi vetőmag, sem a munkaképes inségesek munkávali ellátására nézve semmi legkisebb intézkedést nem tett

Pedig tavasz felé a vetőmagot is és az inségesek ellátására szolgáló tengerit is majd sokkal drágábban kell beszerezni.

Ily lassu és menthetetlenül késedelmes kormány intézkedés mellett valóban nem tudom belátni sem a történendőt, de vigasztalót és megnyugtatót nem láthatok.

Ha szüksége volt a kormánynak a törvényhozás előleges jóváhagyására? miért nem kérte azt ki mindjárt a múlt 1879. évi aratás után?

Hiszen magat hivatalos közegei, saját érzelmi tapasztalata és ha mindez megállapodásra nem vezérelte, a megyék és képviselők által kelőleg informáltathatta volna oly okozat előállásáról melynek oka már aratáskor létezett.

Hogy teheti azt fel a kormány, hogy — a jelen viszonyok között — a község testületileg kötelezze magát az egyeseknek adandó kölcsön összegért?

Ezen passus úgy néz ki azon törvényjavaslatban, mintha ezzel a kölcsön kérést és a kölcsön ügyletnek fogantatba vételét szándékolná megakadályozni, mondván; „Ime, kínálja a kormány a vetőmagot, de a községek nem akarván magukat az egyes tagokért lekötöztetni a kormány atyai gondoskodásának útját állják, tehát mi felelősök nem lehetünk sat.

A munkaképtelen inségesek ellátására küldött a belügyminiszter 1879. decemberhó első felében 8000, és ismét folyó januárhó elején, tehát egy hónapi távközben 8000, vagyis eddig összesen 16000 frtot, mely összegben tengeri szerzetett be és osztottat ki a szolgabírók és a velők működő vidéki bizottságok által.

Az első alkalommal összeirt inségesek számarányához képest 8000 frt áru tengeri 14—16 napi ellátásra szolgál.

Mindjárt az első 8000 frt küldésekor kértük a belügyminisztert, hogy tekintve azon körülményt, miként az idő haladtával az inségesek száma napról napra növekedni fog, a minthogy már is megkésztetődött, a kormány a segélyt oly időközben küldje le, hogy nekünk a tengerinek vállalat utján kiadása és különösen a verseny hirdetésére elegendő időnk maradjon, hogy

hagyást, hogy a cipő minél kisebb legyen, mert az jóval kisebb labra talán felment volna, de épen az övére nem. Utoljára, midőn a nagy erőlködésben mind a két huzója a kezében maradt, bosszusan küldi vissza, hogy tágítsák ki, vagy csináljanak újat, de este hat órára okvetlenül itt legyen, különben így, meg amugy, nem tudja, hogy mit csinál velők.

Sietve öltözik, alig reggelizik, már is a bál irodában terem. X-nagy hazafi jobban van ugyan, de ennek daczára is még nagy a deficit, még ma legalább ezer frtnak kell bejönni, hogy a kiadás fedezve legyen! Borzasztó, hát a jótékony-czélnek mi jut? Lehetetlen hogy jusson valami. A pénztárnoknak hirtelen dolga akad, Bandit bizza meg, hogy addig kezeje a pénztárt, megmutatja az eljárást, hogy kell beírni, stb. stb., de neki okvetlenül mennie kell, tehát legyen szives e kis dolgot helyette elvégezni, ezzel elrohan, Bandit egyedül hagyja.

Bandi lesz szives. Leül a kis asztalhoz. Nemsokára nyílik az ajtó s belép — egy rendező, azután a másik, kis idő múlva a harmadik és így tovább, mindig csak rendező, vevő egy sem. Epedő szemei hiába függnek az ajtón, az csak rendező keze nyomásának enged folyton. Elkeseredve összeszámolja őket, Hiszen mind a huszonkettő itt van már, a pénztárnok a huszonharmadik, ő a huszonnegyedik, tehát rendező már nem jöhet... Jól hallott-e? Kopogtatnak. „Szabad” kiáltja huszonhárom ifju torka. „Ugyan kérem” szól a belépő, „nem kaphatnék én itt egy meghívót, Y. ö nagyságáék okvetlenül elszeregetnek jönni a bátra.” Tehát még sem vevő. Ez borzasztó!

De ime alig öt perc s „kérek egy egyetemi-polgár jegyet” hangzik a kis szobában fel. Bandi örömeiben majd elfeled visszaadni az ötösből, de nincs is reá szükség, mivel amaz büszkén iratja be nevét: Bölönbér Levente felülfizet két forintot.

„Talan ezt hírlapilag is nyugtázzák?”

„Oh minden esetre, — ön az első, ki felülfizetett — két frttal.”

a tengeri kiosztása és az inségesek megkezdett élelmezésében szünetelés elő ne álljon.

Előleges figyelmeztetésünk és kérelmünk daczára a második 8000 frt egy hó múlva, vagy is oly későn érkezett, hogy rögtönözött beszerzési intézkedések mellett is, a tengeri helyszínti kiosztásban szünetelés állott be, mely körülmény a népnél bizalmatlankodást, gyanakodást, erélyesen működő szolgabíróink és a velők alkalmazott önfeláldozó bizalmi férfiakra kellemetlenséget okoz, az inséges nép pedig várakozik a hogy tud és éheznek addig... míg az egy liter tengeri megint megérkezik!...

Es ilyen kormány intézkedés mellett írja azt Tisza Kálmán belügyminiszter az alispán és szolgabíróknak, hogy: „őket minden ember életéért felelőssé teszi”?

Miért nem teszi felelőssé első sorban önmagát?

Hiszen ha lesz éhhalál? a minek megtörténtéről jelentést minden perczen várhatjuk, — senki más, csak a késedelmes kormány intézkedés lesz annak oka, mert ily késedelmes, unalmas és nem vész idejére való czopfos intézkedések mellett az egész világ elpusztulhat!...

A megyei inségügyi albizottság javaslata és kérelmezése folytán utalványozott a kormány a tokaji és homonnai sóházakból 100—100 métermázsá sőt az inségesek ellátására, melynek részletenkénti szétosztásával szintén a vidéki bizottságok bizattak meg.

Qui cito dat, bis dat
Megyei inségesek kétségbeesítő helyzete halasztást nem tűr.

Azért gyorsan uraim, a nép végromlása jelentkezik!

A késedelem miatt elpusztulandó népet fel támasztani, a nélkülözések miatt éhhalál betegségbe jutottakat egy-egy liter tengerivel megmenteni nem lehet, majd akkor, a mikor a tengerit megropogtatni erőtlenek lesznek!...

Es végül mit használna a leggyorsabb és legüdvösebb kormányintézkedés is mindaddig, míg az adóvégrehajtás megyénkben teljesen beszüntetve nem leend?

Hiszen a szolgabírók jelentései, a törvényhatóság és alispán felirataiból meggyőződhetett a belügyminiszter ur, hogy a bekövetkezett inséget legfőképpen az adóvégrehajtásnak azonnali általános beállítására lett volna képes leginkább elhárítani.

Több járásban pedig a közvetett adó is, a közvetlen adó pedig mindenütt még ma is végrehajtás útján hajtatik be!...

Es ezen intézkedés úgy néz ki, mintha a magas kormány szándékosan keresné a módot és alkalmat, hogy a közvetlen adófizetők tönkretüztetésével a tekintetben egyenlőséget teremtsen.

Tudhatná a kormány, hogy a közvetlen adófizetők is, — már több év óta — csak kölcsön pénzen és vagyonuk eladási árából fizetik be a közvetlen adót, nagy részük pedig már eddig is elpusztult!

Alig távozik ez s jön egy köpczös, vidéki kinézésű uri ember, kijelenti, miszerint leányát hozta fel bálozni, tehát kér családjegyet hat személyre. Nem találja helyesnek, hogy nem tartanak s szörnyen méltatlankodik, hogy négy személyen felől minden egyesnek jegyét öt frton kénytelen megváltani.

Ez alig megy el, máris mások és most hirtelen annyian jönnek, hogy a kis iroda szoba egészen megtelik, Bandi alig győzi a dolgot, mely folyvást növekszik. „Pompásan megy” mondják a netalán dologtól elpárolgó társai,

Dél mult s öt még most sem váltják fel. No ez már méltatlanság. Torka kiszaradt, ujjai alig bírják már a tollat tartani. No de szerencsére szünetelnek a vevők. Két óra felé megjő a pénztárnok, összeszámolnak s örülhet, hogy csak tizenkét frtot kell pótolnia, mely a nagy tolongásban vagy az asztalról leesett, vagy helytelenül történt váltásból, vagy egyéb okból eredt hiány.

De most már ő is ebédelni siet. Nehány hírlapot olvas el. Ujra az irodába igyekszik, alig lép ki azonban az utcára, hatalmas kéz kabátját s még hatalmasabb hang dobhártyáját teszi próbára: „Servus Bandi öcsém, hát meg sem ösmered az embert e nagy városban?” „Ah! kedves urambátyám, mily szerencse, hogy vetődött fel, talán csak nem a bálunkra?” „De éppen arra, felhoztam leányomat, hadd lásson jogász bált, remélem: lesz gondod, hogy jól mulasson, te ugyanis rendező vagy, vagy jegyző?” „Mind a kettő urambátyám, de hol vannak szálva?”

„Mi öcsém itt mindjárt, arra ni az Orientben, tudtam, hogy, a váci utcában okvetlenül megtalálalak, no most már vezz haza, mert utánad jártam ám, hogy légy vezetők, mert én már nem tdok eligazodni, ebben a nagy városban, pedig még igen sok bevásárolni valónk van!”

Bandi váltig szabadkozik, hiába! A bácsi karon ragadja s viszi, hurcolja magával, majd

Igaz, hogy pénzügyminiszteri elv szerint: „az államnak mindegy akárki, csak fizesse azon földtől az adót”, de ezen magyar nemzetellenes principium most aligha hajótörést nem fog szenvedni a kivitelben, mert némely telekre nem fog találkozni ujjabb birtokos, vagy ha fog? az sem lesz képes a kormány és állam követelményeit teljesíteni.

Bajusz József.

Gazdasági levelek.

VII.

A fölmerült „gazdasági nyugdíj-intézet” eszméje nem új; mert azt már évek előtt pengették; de mindannyiszor el is merült szépségesen a napi események hullámaiban. De ha nem is új ezen eszme, életrevalóságát és létjogosultságát tagadni ma már csak az tudná, vagy merné, a ki egy olyan tekintélyes és minden időben igaz hazafiságának jelét adott és adó néposztálynak, mint a gazdatiszti osztály, magára a magyar nemzetiség úgy erre nézve is, nagy fontosságú érdekét, felfogni nem tudja... Ha minden érdemét eltagadják is ezen osztálynak, de azt, hogy minden időben magyar volt és az ország mezőgazdaszatának emelésénél is érdemei vannak: eltagadni nem lehet! Illő tehát és méltányos, hogy ezen néposztály is tudatára ébredjen annak, hogy létét, családjának jövőjét, biztosítani iparkodjék annál is inkább, mert az a vékony szála is a reménységnek, melyhez kötve volt, azon gondolat, hogy a gazdatiszt megárvult családja valamely nyugdíjban részesülend: bizonybizony immár elszakadóban van!...

Üdvözöljük tehát a fölmerült eszmét és tiszta szívből kívánjuk, hogy az ige testté váljék! de mi kétkedünk ebben. És miért kétkedünk? kétkedünk azért, mert a mai korrumpált világban, midőn egyik pénz intézet a másik után bukik, midőn századokon át szeplőtlenül viselt nevek is, tisztátlan üzletekbe keverednek, midőn a család, sikkasztás és a korrupció fénykorát éli, ugyan hogyan legyen annak a szegény gazdatisztnak kedve, bátorsága: keservesen keresett filléreit oda adni?!... Uraim! itt nem arról van szó, hogy mi bárkit is megsérteni, gyanusítani, akarnánk; de ha az időre mutatunk, csak figyelmeztetni akarunk arra, mikép ezen nagy horderejű eszme létrehozásával talán jó lenne várunk egy kissé, addig t. i. míg a jelen aera, melyben ez erkölcsi hanyatlás oly buján tenyészik, mint a rothadt léghen a penész-gomba, mindnyájunk buzgó óhajására megváltozni fog. Mert fog jönni, mert kell jönni egy jobb időnek, melyben a tiszta becsület és a jó erkölcsök ismét felszínre kerülendek! Várjunk még egy kevéssé; mert a elek arrr mutatnak, mikép a kilátásba helyeztet „jobb kor” nem messze van már. És ha e reményünk is csak vágyaink optikai csalódása lenne: e csalódás se sujtathatná érzékenyebben a gazdatiszti osztályt: mint sujtandhatná egy olyan „kis birtokosok hitelegylete”, vagy „miskolczi kiházasító egyesület”-féle skandalum. K. K.

családjával, mire Bandi szabadulhat tőlük, az az óra félhetet mutat.

Bérekocsiba veti magát „siessünk.” Csak úgy repül haza, mégis hosszúnak találja e néhány percet. Rohan fel szobájába, öltözködni akar, tüköre pillant s látja, hogy haja nincs igazítva, álla nincs beretvélva. Szerencse, hogy a kocsit el nem küldte.

Mire hazajő, öt barátja várja, hogy láthassák pombában, rendező szalaggal mellén. Sietve kapkod egyik-másik ruha darab után, de nem tud gyorsan öltözködni, annyira izgatott. Egyik pajtása zongorájához ül s öt ujjal kalimpálni kezd isszonyu áriákat, másik, rövidlátó barátja állat vizsgálja, azzé jegyeztén meg, hogy szörnyű komiszul van beretvélva, miközben bus magyar nőtákat füttyöl az áldozat fülebe. A harmadik jelvényét próbálgatja, a negyedik rugós kalapját fejébe nyomja s tánczol „derischrittet.”

Rimánkodva kéri: legyenek csendesesen, mert ő közel érzi magát az örüléshez.

„Hát a cipő hol van!?! Tyhü! lánczos lobogós, menjen csak valamelyitek, lenn áll a kocsis a kapu előtt, tudod; hol a suszterem, fogd meg a fülét, mond meg — én izenem.”

„Add ide csak hamar a lámpát, leesett a gyémántos gomb. Jaj! épen rá hágtál, vége, most már az egész készlet használhatatlan.” Kénytelen csontgombokat rakni ingelőjébe, pedig a gyémántokkal hódítani akart. Minő kár!!!...

Egyéb baj nem történik. A cipő nagy-szerű, a frizura divatos, a frakk pompás, nyak-kendője leheletszerű, a jelvény hódító. Sietve vesz bucsut, mennie kell: már nyolcz óra van. Hevesen veti magát a kocsiba, miközben magas kalapját ennek tetejéhez szoritja. Se baj, rugókon jár...

Ő az első. Még senki sincs jelen a rendezők közül. Tehát a rosz álom nem teljesedett be: nem késett el, cipője is van,

Rá ér elfelejtett kesztyű s virágot venni, azt kezére huzza, ezt a szép virágáros leányka

A zemplénmegyei

kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank

részvényesei folyó évi márcziushó 14-én

S.-a.-Ujhelyben a megyeház kis termében d. u. 2 és fél óraker

tartandó

X-dik rendes

K Ö Z G Y Ü L É S R E

tisztelettel meghívtnak.

Tárgyak :

1. A közgyűlési elnök és jegyzőkönyv hitelesítők, valamint a szavazat szedő bizottság megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak adandó felmentvénye.
6. Az igazgatóság két tagjának az alapszabályok értelmében választása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkérjük, hogy az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni szíveskedjék.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1880. évi januárhó 13-án.

Az igazgatóság.

2—3

Foncière, Pesti biztosító intézet.

Ezennel van szerencsénk a t. biztosító közönséget értesíteni, hogy az eddig

FRIEDLIEBER ALBERT ur

által képviselt

s.-a.-ujhelyi főügynökséget

Reichard Testvérek czégre

ruháztuk át.

Teljes tisztelettel

A Foncière, Pesti biztosító intézet

Kassai főügynöksége:

P i n t é r.

A főnebbi körlevélre hivatkozva bátorodunk a nagyérdemű közönséget fölkérni, hogy az általunk képviselt intézethez benyújtandó biztosítási megbízásokat nálunk eszközöltetni szíveskedjék, mi részünkről igérvén, hogy minden erőből azon leszünk, hogy a biztosító közönség becses igényeinek úgy az ajánlatoknak gyors elintézése és **kedvező feltételek nyújtása**, valamint előforduló kár-esetben a **kártérítési összegnek lehető legpontosabb kifizetése** által legjobban megfeleljünk.

Ezen magát eddig is előzékenység tekintetében kitüntetett intézetnek helybeli főügynökségére nézve számos pártfogást annyival is inkább kérünk, mennyiben ezen intézet alaptőkéje **5 millió forinttal aranyban** szaporodván, a legnagyobb biztosítékot nyújtja.

Szolgáltatásaink készséges fölajánlása mellett maradtunk

Sátoralja-Ujhelyben, 1880. januárhóban

teljes tisztelettel

Reichard Testvérek.

2—3

etik meg
tán, mert
természet

nvágyában
a szépet
olna azt,
adta azon-
ekként is
mosolyával
szint is,
gyönyör-

természet
olat, mely
már csak
szesen, így
nem az.
s nevése-
a köntösü
n remeké-
elyt kilép
k meg van
ve is; épen
kötő nagy

és egy féle
színek nem
tozataikban
neve irnak
tegetésökröl
élmom más s

ett művöböl
megujtom
ánt, ki nem
er is szebb
tások, mint
kat hoznak

lem költönk
olt szüksége
benne e te-

netrendje

lybe.

. 34 p. este.

p. este.

ercz este.

percz reggel.

ól.

. 47. p. este.

p. este.

30 p. este.

percz este.

donos:

M É R.

az egyedül
hozna keres-
e, de félig
nyvizek-
e egészen
rvosi kar úgy
elnevezé-
elhagyni
. Ezek folytán
iz, hanem min-
enek használni;
latára kértik.

forrás
ga.

Hirdetmény.

A zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank

az általános pénzvizonyok által kényszerítve — elhatározta a betéti kamatok leszállítását; miből kifolyólag a betétek után a legmagasabb kamatlábot f. év február 1-ső napjától kezdve 6 1/2 azaz **hat és fél** száztólira szabályozván; — ez az alapszabályok 122. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik s azon betevők, kik eddig magasabb kamatlábat élveznek, ezennel értesítettnek, hogy betéteik meghagyása, vagy felmondása, esetleg felvétele iránt 1880. év márcziushó 1-ső napjáig az intézetnél jelentkezzenek; — az addig nem jelentkezők a hozott határozatba belenyugvóknak fogván tekintetni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. év január 26-án tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatság.

2—2

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

az általános pénzvizonyok által kényszerítve — elhatározta a betéti kamatok leszállítását; miből folyólag a betétek után a legmagasabb kamatlábot f. év február 1-ső napjától kezdve 6 1/2 azaz **hat és fél** száztólira szabályozván — ez az alapszabályok 13 §-a értelmében ezennel közhírré tétetik s azon betevők, kik eddig magasabb kamatlábat élveznek, ezennel értesítettnek, hogy betéteik meghagyása vagy felmondása esetleg felvétele iránt 1880. év márcziushó 1-ső napjáig az intézetnél jelentkezzenek; — az addig nem jelentkezőkről pedig az fog feltételeztetni, hogy a hozott határozatot elfogadják.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. január 26-án tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

2—2

Meghívás.

a szegi gőzmalom részvény társaságnak

SÁTORALJA-UJHELYBEN

1880. márcziushó 21-dik napján délutáni 2 órakor

a zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlési elnök megválasztása.
 2. Az igazgatóság üzleti jelentésének tárgyalása.
 3. A felügyelő bizottság jelentésének közzététele.
 4. A mérleg megállapítása, a nyeresemény felosztása és osztalék meghatározása.
 5. Az igazgatóság részére kiállítandó felmentési határozat.
 6. Az alapszabályok 22. §-a értelmében az igazgatóságnak 4 tagra leendő leszállítása iránt teendő indítvány feletti határozathozatal és ebből folyólag:
 7. Az igazgatóság újbóli megválasztása.
 8. Egy üresedésbe jött felügyelő bizottsági tag helyének új választás általi betöltése.
- Kelt Sátoralja-Ujhely, 1880. januárhó 28-án.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból:

9. §. A közgyűlés áll azon részvényesekből, kik a közgyűlés előtti időben részvényeiket az igazgatóságnál ellennyugta és szavazati jegy mellett letéteményezték.

2—2

Pályázat.

A bodrogközi tiszta-szabályozó társulatnál egy igazgató fő-felügyelői és egy mérnöki állomás betöltése rendeltetett el. Az igazgató fő-felügyelő javadalmazása állandó évi 1500 frt állandó fizetésből, — utazás esetén naponként 5 frt napi és uti átalányból. A mérnöki állomás díjazása állandó évi 1200 frtból, hasonlóan utazás esetén 5 frt uti és napi átalányból. Pályázók eddigi foglalkozásokat a mérnökségért pályázó, elméleti képességét tanúsító mérnöki oklevelen kívül még az árvíz védelembeli jártasságát is, igazolni tartoznak. Megválasztás esetében kötelesek a választmány által meghatározandó helyen lakni és semminémű más hivatalt, vagy foglalkozást nem fogadhatnak el. Megválasztásuk esetén állomásuk f. évi márczius első felében elfoglalandó.

Pályázati kérvények f. márcziushó 1-ig a választmány elnökéhez benyújtandók s később figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. február 1-én.

Diószeghy János, vál. elnök.

1—3

A királyhelmecei gyógyszerárba
egy 4—6 latin osztályt végzett, so-
lid fiu mint

gyakornok

azonnal felvétetik.

A feltételek ugyanott megtud-
hatók.

1—3

Épen...
tára jutot...
olyan refo...
ságos szer...
fektessünk...
idejét ann...
ágának, a...
kóra figye...
nem terje...
annak, ho...
megye és...
már is el...
avattottja...
elégge su...
pással fen...
séges, gyó...
mást elme...
— miről P...
tanított.
A t...
mehajolni...
— mely...
ingoványo...
honnét a...
vein át...
mennyiség...
Hog...
nyös lege...
avagy a...
utain e?...
tény és...
ilyen ves...
De hát o...
kón soh...
2-od éve...
természe...
pen, és...
ket? Tél...
mesterség

Teste...
Kincse...
Kit tá...
Oh, a

Tán a...
Elhaj...
Hej! a...
Mikor

Vagy...
Oh ho...
— Cs...
Együtt